Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΛΜΣ **ΤΟΥ ΚΟΝΑΝ ΝΤΟΥΛ**

Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΤΟΚΟΓΛΥΦΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΙΑΤΙ, μιλόρδε, δὲν μοῦ εἶπατε, ὅτι ὁ Σέρλοκ Χόλμς ἀσχολεῖται μὲ τὴν ὑπόθεσί σας. Ἂν τὸ γνώριζα, θὰ ἐφρόντιζα νὰ συνεννοηθῶ μαζύ του.

—Σᾶς βεβαιῶ, κ. Σούλλιβαν, ἀπάντησε συγκινημένος ὁ λόρδος στὸν συνήγορό του, ὅτι δὲν ἀπευθύνθηκα στὸν κ. Σέρλοκ Χόλμς... Τόσο ἤμουν σίγουρος πὼς θὰ μὲ ἀθώωνε τὸ δικαστήριο...

—Ὥστε ὁ Σέρλοκ Χόλμς ἐνδιαφέρθηκε μόνος του, αὐθορμήτως γιὰ τὴν ὑπόθεσί σας!... Σᾶς συγχαίρω γι' αὐτό, μιλόρδε!

Ὁ λόρδος Ρότσεστερ σήκωσε τοὺς ὤμους του καὶ μ' ἕναν τόνο τελείως γαλήνιο εἶπε στὸν συνήγορό του.

—Ἔχω σύμμαχο τὴν ἀθωότητά μου κι' αὐτὸ ἀρκεῖ, νομίζω.

—Ὄχι πάντοτε, φίλε μου... Ἡ ἀθωότης μοιάζει μὲ τὸν ἥλιο, ποὺ πολλὲς φορὲς δὲν ἔχει τὴ δύναμι νὰ διαπεράση τὰ σύννεφα, εἶπε στὸν λόρδο Ρότσεστερ ὁ κ. Σούλλιβαν

Καὶ ἀλλάζοντας τόνο, πρόσθεσε:

—Ἀλλ' ὁ κ. Χόλμς εἶνε κεραυνός, ἀστραπὴ ποὺ διασχίζει τὰ βαθειὰ σκοτάδια τῆς νύχτας καὶ τὰ σύννεφα.

Ἀπ' τὴ στιγμὴ ποὺ ἀποχωρήσανε ἀπ' τὴν αἴθουσα, ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου κι' ὁ διάσημος ἀστυνομικός, ὅλοι οἱ ἄλλοι δικασταί, ἔνορκοι, συνήγοροι καὶ ἀκροαταί, περιμέναμε μὲ καρδιοχτύπι τὴν ἐπιστροφή τους. Ὅλοι εἶχαν ἐκνευρισθῆ καὶ συζητοῦσαν μεγαλοφώνως. Κανεὶς δὲ δὲν ἐσκέπτοταν νὰ ἐπιβάλη τὴν τάξι. Τὸ θέαμα ποὺ παρουσίαζε ἡ αἴθουσα θὰ ταίριαζε μᾶλλον σ' ἕνα πανικόβλητο χρηματιστήριο ἐμπορευμάτων, παρὰ σὲ δικαστήριο. Ἔτσι πέρασαν δέκα λεπτὰ τῆς ὥρας, ὅταν ἀξαφνα ξαναφάνηκε ὁ πρόεδρος.

Ἀμέσως τότε σωπάσανε ὅλοι. Ἀπόλυτη ἡσυχία ἁπλώθηκε γύρω. Ὁ πρόεδρος, ὄρθιος μπροστὰ στὴν ἕδρα του καὶ περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ σοβαρός, ἔμεινε λίγες στιγμὲς ἀμίλητος καὶ σκεφτικός. Ἀκριβῶς πίσω ἀπὸ τὸν πρόεδρο, στεκόταν ὁ διάσημος ἀστυνομικός, ὁ ὁποῖος χαμογελοῦσε.

—Δυνάμει τοῦ δικαιώματος ποὺ μοῦ παρέχει ὁ νόμος, ἄρχισε ἐξαφνα ὁ πρόεδρος μ' ὅλη τὴν ἐπισημότητά του, ἀναβάλλω ἐπὶ τρεῖς ἡμέρες τὴν ἔκδοσι τῆς τελεσιδίκου ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς ἐκδικασθείσης ὑποθέσεως. Μετὰ τρεῖς ἡμέρες τὸ δικαστήριο θὰ συνέλθη καὶ πάλιν σ' αὐτὴ τὴν αἴθουσα, γιὰ νὰ ἀπαγγείλη τὴν τελεσίδικο ἀπόφασί του. Ὡς τὴν ἡμέρα ἐκείνη, ὁ κατηγορούμενος ἀφίνεται ἐλεύθερος ἀπέναντι ἐγγυήσεως δέκα χιλιάδων λιρῶν, ἡ ὁποῖες κατετέθησαν ἤδη, καὶ τοῦ λόγου τῆς τιμῆς του, ὅτι δὲν θὰ φύγη ἀπὸ τὸ Λονδῖνον...

Τὰ λόγια αὐτὰ τοῦ προέδρου εἰπώθηκαν μέσα σὲ ἀπόλυτη σιγή. Ὅλοι τὸν ἀκούγανε μ' ἀνοιχτὸ στόμα καὶ γουρλωμένα ἀπ' τὴν ἔκπληξι μάτια.

—Μιλόρδε, συνέχισε ὁ πρόεδρος, ἀποτεινόμενος στὸν κατηγορούμενο, ὑπόσχεσθε ρητῶς, ὅτι ὕστερα ἀπὸ 72 ὧρες θὰ ξαναπαρουσιασθῆτε στὸ δικαστήριό μας;... Σηκωθῆτε ἀπ' τὸ ἐδώλιό σας καὶ σταθῆτε μπροστά μου.

Ὁ λόρδος Ρότσεστερ κατασυγκινημένος σηκώθηκε ἀπ' τὸ ἐδώλιό του καὶ στάθηκε μπροστὰ στὴν ἕδρα τοῦ προέδρου.

—Τί λέτε λοιπόν; ξαναρώτησε ὁ πρόεδρος τὸν κατηγορούμενο.

—Δίνω τὸ λόγο τῆς τιμῆς μου, ἀποκρίθηκε ἀμέσως ὁ νεαρὸς εὐγενής, ὅτι θὰ ξαναπαρουσιαστῶ μπροστὰ στοὺς δικαστάς μου, μόλις περάσουν 72 ἀπ' τὴ στιγμὴ τῆς ἀπολύσεώς μου ὧρες.

—Τότε, εἶσθε ἐλεύθερος! εἶπε στὸν κατηγορούμενο ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου.

Κι' ἀμέσως, χτυπῶντας τὸ κουδοῦνι του, πρόσθεσε:

—Ἡ συνεδρίασις λύεται!... Ἡ αἴθουσα νὰ ἀδειάση ἀμέσως, χωρὶς θόρυβο καὶ φωνές. Ἐκεῖνος ποὺ θὰ διαταράξη τὴν ἡσυχία τοῦ δικαστηρίου, θὰ τιμωρηθῆ παραδειγματικῶς!

Ὡστόσο, παρὰ τὴν αὐστηρὴ σύστασι τοῦ προέδρου, σχηματισθήκανε ἀμέσως ὅμιλοι συζητητῶν κι' ὁ θόρυβος κι' ἡ ἀντεγκλήσεις ξανάρχισαν. Οἱ συζητηταὶ μεταφέρανε τὴ συζήτησι καὶ ἔξω ἀπὸ τὸ δικαστήριο, ὅπου περίμεναν χιλιάδες περιέργων.

Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ περιγράψη τὴν κατάπληξι τοῦ κόσμου γιὰ τὴν ἀπρόοπτη αὐτὴ τροπὴ τῆς δίκης. Ἡ ἀπόφασις τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου ἦταν ἐντελῶς πρωτότυπη, δὲν εἶχε ἐκδοθῆ ποτὲ ὡς τότε ἄλλη παρόμοια ἀπόφασις.

Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ περισσότερο συζητοῦσαν ὅλοι καὶ προσπαθοῦσαν νὰ μαντέψουν, ἦταν τὸ τί ἀνεκοίνωσε ὁ διάσημος ἀστυνομικὸς στὸν πρόεδρο τοῦ δικαστηρίου. Οἱ περισσότεροι ὑποστηρίζανε στὶς συζητήσεις των, ὅτι ὁ Σέρλοκ Χόλμς ὑπέδειξε στὸν πρόεδρο ἀπτὰ στοιχεῖα ἀθωότητος τοῦ νεαροῦ λόρδου.

Ἄλλοι ὅμως, ἀντιθέτως, κατηγοροῦσαν τὸν πρόεδρο, ὅτι ὄχι μόνο κατεπάτησε τὸν νόμο, διὰ τῆς ἀναβολῆς τῆς ἀπαγγελίας τῆς ἐτυμηγορίας τῶν ἐνόρκων, ἀλλὰ καὶ παρασύρθηκε ἀπ' τὸν Σέρλοκ Χόλμς καὶ ἀπέλυσε ἕναν κατάδικο!

Τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἡ νευρικότης τοῦ κοινοῦ ἔφτασε στὸ κατακόρυφο, ὅταν ἡ μεγαλείτερες ἐφημερίδες τῆς Ἀγγλίας, οἱ «Τάϊμς» καὶ τὸ «Νταίηλ Μαίηλ» ἀναγγείλανε τὸ γεγονὸς μὲ ἔκτακτες ἐκδόσεις καὶ μὲ τίτλους σκανδαλιστικούς, ὅπως:

«Ἡ ὑπόθεσις τῆς μυστηριώδους ἐξαφανίσεως τῆς δίδος Ἀμπερδήν. Μοναδικὸν γεγονὸς στὰ δικαστικὰ χρονικὰ τῆς Ἀγγλίας. Ἡ τελεσίδικος ἀπόφασις ἀνεβλήθη. Ὁ διάσημος ἀστυνομικὸς Σέρλοκ Χόλμς ὑπόσχεται ὅτι θὰ ἀποδείξη τὴν ἀθωότητα τοῦ λόρδου Ρότσεστερ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν» !...

Ο ΜΑΥΡΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Ἕνα τέταρτο μετὰ τὴν διακοπὴ τῆς δίκης, ὁ Σέρλοκ Χόλμς κι' ὁ λόρδος Οὐίλλιαμ Ρότσεστερ μπῆκαν σ' ἕνα ἀμάξι γιὰ νὰ πᾶνε στὸ μέγαρο τοῦ τελευταίου, τὸ ὁποῖο βρισκόταν στὸ Οὐὲστ-Ἔντ, στὴν ἀριστοκρατικώτερη συνοικία τοῦ Λονδίνου.

Μόλις ξεκίνησε τὸ ἁμάξι, ὁ νεαρὸς ἀριστοκράτης ἔσφιξε δυνατὰ τὸ χέρι τοῦ ἀστυνομικοῦ καὶ τοῦ εἶπε μὲ φωνὴ ποὺ ἔτρεμε ἀπὸ συγκίνησι.

—Κύριε Χόλμς, χάρις σὲ σᾶς δὲν καταδικάστηκα. Χάρις σὲ σᾶς ἔχω στὴ διάθεσί μου τρεῖς μέρες γιὰ ν' ἀποδείξω τὴν ἀθωότητά μου... Θὰ προσπαθήσω ὅσο μπορῶ γι' αὐτό, ἀλλὰ δὲν ἔχω καὶ τόσο σπουδαῖες ἐλπίδες ὅτι θὰ τὸ καταφέρω... Ἀλλ' ὅ,τι κι' ἂν συμβῆ, κ. Χόλμς, σᾶς βεβαιῶ, ὅτι θὰ σᾶς εὐγνωμονῶ σ' ὅλη μου τὴ ζωή.

Ὁ Σέρλοκ Χόλμς δὲν ἀποκρίθηκε ἀμέσως στὸν συνομιλητή του. Κάρφωσε τὰ βλέμματά του ἀπάνω στὰ μάτια τοῦ νεαροῦ λόρδου κι' ἔπειτα ἀπὸ λίγες στιγμὲς τοῦ εἶπε:

—Μήπως ἀμφιβάλλετε γιὰ τὴν ἀθωότητά σας;

—Δὲν ἀμφιβάλλω, κ. Σέρλοκ Χόλμς! φώναξε ταραγμένος ὁ νεαρὸς λόρδος. Σᾶς ὁρκίζομαι, ὅτι δὲν ἀπήγαγα τὴν κόρη τοῦ τοκογλύφου.

—Τὸ ξέρω αὐτό. Γι' αὐτὸ εἶμαι βέβαιος...

—Ἀλήθεια; τὸν διέκοψε ὁ νεαρὸς λόρδος.

—Φυσικά. Ἀλλοιώτικα δὲν θὰ διεκινδύνευα τὴ φήμη μου, δίνοντας τὴν ὑπόσχεσι πὼς μέσα σὲ τρεῖς μέρες θὰ συλλάβω τὸν ἔνοχο.

—Κύριε Χόλμς, φώναξε τότε ὁ νεαρὸς λόρδος ἰκετευτικά, πέστε μου ποιὸς σᾶς ἔδωσε τὴν ἀπόδειξι τῆς ἀθωότητός μου...

—Ὁ καπνοδοχοκαθαριστής, μιλόρδε! τοῦ ἀποκρίθηκε ὁ Σέρλοκ Χόλμς ἥρεμα.

—Πῶς! Ὁ καπνοδοχοκαθαριστής;... Συγγνώμην κ. Χόλμς, ἀλλὰ ὁμολογῶ, πὼς δὲν σᾶς καταλαβαίνω.

—Βέβαια, ὁ καπνοδοχοκαθαριστής, ποὺ καθάρισε τὴν καπνοδόχο τοῦ μεγάρου σας στὶς 7 Μαΐου.

—Καὶ πάλιν δὲν μπορῶ νὰ σᾶς καταλάβω, κ. Χόλμς.

—Θὰ σᾶς τὰ ἐξηγήσω ὅλα, μιλόρδε. Μὴν ἀνησυχῆτε. Ἀλλὰ γιὰ νὰ μὲ καταλάβετε καλύτερα θὰ σᾶς τὰ ἐκθέσω ὅλα ἀπ' τὴν ἀρχή... Πρέπει νὰ ξέρετε, ὅτι ὅταν ἔγινε ἡ ἀπαγωγή, δὲν ἤμουν δυστυχῶς, στὸ Λονδῖνον. Βρισκόμουν στὴν Ἀμερική, γιὰ νὰ διευκρινίσω κάποια μυστηριώδη ὑπόθεσι, ἀπ' ὅπου γύρισα πρὸ τριῶν ἡμερῶν. Τὴν ἐξαφάνισι τῆς δίδος Ἀμπερδὴν τὴν ἔμαθα ἀπ' τὶς εἰδήσεις τῶν ἐφημερίδων.

—Καὶ ποιὸς σᾶς ἀνέθεσε τὴν ὑπεράσπισί μου;

—Κανείς. Μόνος μου ἀνακατεύτηκα στὴν ὑπόθεσί σας, γιατὶ εἶνε ἀπὸ ἐκεῖνες τὶς ὑποθέσεις ποὺ μὲ σκανδαλίζουν. Μὴ σᾶς φαίνεται παράξενο αὐτὸ ποὺ σᾶς λέω.

—Καὶ ἀπὸ ποῦ ἀρχίσατε, κ. Χόλμς;

—Ἀπλούστατα, ἀπ' ἐκεῖ ποὺ ἔπρεπε ν' ἀρχίση ἡ ἀνάκρισις. Ἀπὸ τὸ ὅτι βρεθήκανε τὰ ροῦχα τῆς δεσποινίδος Ἀμπερδὴν μέσα στὴν καπνοδόχο σας. Ἡ προσπάθεια αὐτὴ τῶν ἐνδιαφερομένων γιὰ τὴν ἐνοχοποίησί σας εἶνε χονδροειδεστάτη, γελοία! Περίεργο μοῦ φαίνεται, πῶς δὲν τὸ πρόσεξε κανεὶς αὐτό, γιατὶ εἶνε ἠλιθιότης νὰ παραδεχτοῦμε, ὅτι ἕνας ἄνθρωπος ποὺ κατώρθωσε νὰ κάνη μιὰ θρασύτατη ἀπαγωγὴ καὶ νὰ ἐξαφανίση τὸ θῦμα του, ἄφησε μέσα στὸ σπίτι του τὰ πειστήρια τῆς ἐνοχῆς του. Ὅταν τὸ διάβασα αὐτό, μιλόρδε, στὶς ἐφημερίδες, πῆγα ἀμέσως στὸ μέγαρό σας καὶ παρουσιάστηκα στὸν θυρωρὸ ὡς ἀστυνόμος. Ὁ θυρωρὸς μὲ πληροφόρησε, ὅτι στὸ μέγαρο κατοικοῦν τέσσερες οἰκογένειες κι' ὅτι σεῖς μένετε στὸ τρίτο πάτωμα. Σ' ὅλες τὶς ἐρωτήσεις μου, μοῦ ἀπάντησε μὲ προθυμία κι' ὅταν τοῦ ζήτησα νὰ μὲ ἀφήση μόνον στὸ διαμέρισμά σας, γιὰ νὰ τὸ ἐρευνήσω, ὁ καλὸς Ἰρλανδὸς μὲ ὡδήγησε ἐκεῖ χωρὶς καμμιὰ ἀντίρρησι καὶ μ' ἄφησε ὁλομόναχον μιὰ ὁλόκληρη ὥρα.

(Ἀκολουθεῖ)